

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 25XCdo/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216493
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4312216493.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenou: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/402/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2015, č. k. 26Co/200/2015, 26Co/201/2015, 26Co/254/2015-161, takto

rozhodol:

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra uznesením z 30. októbra 2014, č. k. 9C/402/2012-92 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur, pričom o výške poplatku rozhodol podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „položka č. 7a“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom od 1. októbra 2012 (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu Krajský súd v Nitre uznesením z 24. júla 2015, č. k. 26Co/200/2015, 26Co/201/2015, 26Co/254/2015-161, v prvej výrokovej časti napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Dovolací súd zároveň poznamenáva, že krajský súd v druhej výrokovej časti potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z 24. februára 2015, č. k. 9C/402/2012-137, ktorým súd zastavil dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie. V súvislosti s potvrdeným uznesením z 30. októbra 2014, č. k. 9C/402/2012-92 (tvoriaceho predmet tohto dovolacieho konania) uviedol, že odôvodnenie tohto rozhodnutia zodpovedá a zároveň vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia. Dodal, že v zmysle položky č. 7a zákona č. 71/1992 Zb., sa podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20,- eur, pričom v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.). Za nesprávne považoval dovolací súd stanovisko odvolateľky k aplikácii prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. upravujúceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012, keď odvolanie ako úkon bolo navrhnuté po tomto dátume, preto bola aplikácia právnej úpravy zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti (teda v čase podania odvolania) zo strany okresného súdu správna. Len pre úplnosť dovolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa podala odvolanie aj proti výzve súdu prvého stupňa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie (č. l. 126 súdneho spisu, ku ktorému bola pridelená krajským súdom sp. zn. 26Co/254/2015). Týmto odvolaním sa však krajský súd nezaoberal, nakoľko nešlo o rozhodnutie súdu, ale iba o výzvu, proti ktorej nie je možné podať odvolanie.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala dovolanie len voči jeho prvému výroku o potvrdení napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa z 30. októbra 2014, č. k. 9C/402/2012-92, ako vyplýva z obsahu tohto dovolania s poukazom na § 41 ods. 2 OSP a žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre prípad úspešnosti žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že v danom prípade jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ OSP), nakoľko napadnuté rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, popierajúce doterajšiu konštantnú judikatúru, žalobkyni bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá OSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému zákon (OSP) dovolanie nepripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/180/2014, 4Cdo/223/2014, 5Cdo/180/2014, 6Cdo/69/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/358/2014, 7Cdo/398/2014, 8Cdo/220/2014, 8Cdo/235/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 OSP už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 OSP prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP, § 151 a § 142 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.